

ע"פ 5768/14 - יוסף- חיים סרוסי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 5768/14

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל

המערער:

יוסף- חיים סרוסי

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

הודעת עדכון מטעם המערער מיום 26.11.2014

בשם המערער:

עו"ד אדי פליאס; עו"ד אורי אביב

החלטה

מונחת לפניי בקשה נוספת לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל שנגזר על המערער. ברקע להליך גזר דינו של בית המשפט לתעבורה בפתח תקווה (פ"ל 11-06-1472, כב' השופטת ל' שלזינגר שמאי). בגדרו הושת על המערער בין היתר עונש מאסר בפועל למשך כ-3 חודשים, בעקבות הודאתו בכתב אישום המייחס לו תשעה אישומים. הערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד על גזר הדין נדחה (עפ"ת 14-04-10642, כב' השופטת ש' בן שלמה). בית המשפט המחוזי עיכב את מועד תחילת ריצוי עונש המאסר של המערער בכשלושה וחצי חודשים לצורכי התארגנות, שעיקרה מציאת מחליף למערער בסיעוד אביו הקשיש. ואולם, בסמוך למועד תחילת ריצוי עונשו, הגיש המערער בקשה לעיכוב ביצוע נוסף, עד לתאריך 1.10.2014. הבקשה נדחתה על ידי בית המשפט המחוזי, ומכאן הערעור מושא הבקשה שלפניי.

בדיון שהתקיים בפניי הבהיר הסנגור כי הוא מבקש עיכוב ביצוע למשך שבועות ספורים בלבד, על מנת שאחיו של המערער יוכל להגיע לישראל ולהחליף את המערער בסיעוד אביו. הסנגור אף התחייב בפניי, בשם מרשו, שלא יבקש עיכוב ביצוע נוסף. בנסיבות אלו נקבע שהמערער יתייצב לריצוי עונש המאסר בתאריך 1.10.2014. ואולם, בערבו של היום בו היה על המערער להתייצב למאסר, הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע נוסף בשל אשפוזו של המערער בבית החולים, ללא תגובת המשיבה. נתבקשו הודעות עדכון, ובהחלטה מיום 6.10.2014 נקבע שבמידה שיוגשו בקשות נוספות לעיכוב ביצוע – עליהן להיות מלוות בתיעוד ולאחר קבלת תגובת המשיבה.

בהמשך הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע עד לתאריך 29.10.2014 בשל מותה של דודתו של המערער. הבקשה התקבלה חלקית כך שנפסק שעל המערער להתייצב לריצוי עונשו בתאריך 26.10.2014. המערער לא התייצב בשעה שנקבעה, והגיש בקשה לעיון חוזר לפיה הוא מבקש להתייצב ביום 30.10.2014, ללא תגובת המשיבה. הבקשה נדחתה, ובעקבותיה הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע נוסף, בליווי התחייבות המערער כי לא יבקש דחייה "מכל סיבה שהיא פעם נוספת". הבקשה נדחתה. בתאריך 30.10.2014 אושפז המערער פעם נוספת. מאז, במשך תקופה העולה על שלושה שבועות, בית משפט זה – מתוך תקווה שהמערער ישתחרר מבית החולים תוך ימים ספורים והעניין יפתר מעצמו – ביקש הודעות עדכון מהמערער בהפרשים של כשבוע ימים זה מזה. במסגרת החלטות אלו נדרש המערער לצרף תיעוד מלא במידה וטרם שוחרר מבית החולים. הוגשו מסמכים שונים המעידים על הטענה שהוא מאושפז, אך מסמכים אלו לקו בחסר בחלק מן המקרים. לפיכך, נתבקש המערער פעמיים להמציא מסמך המפרט את מלוא הימים בהם היה מאושפז החל מתאריך 29.10.2014 ועד למועד העדכון. בימים האחרונים הוגשה על ידי המערער הודעת עדכון שאינה עונה על דרישה זו של בית המשפט, ואין זה ברור מהו הקושי בהגשת מסמך שכזה. מהמסמכים שהוגשו עד כה אף עולה חשד שהאשפוז לא היה רציף, בניגוד לנטען.

כך או כך, בנסיבות אלו ברי כי אין להשלים עם התנהגות המערער. הוא לא התייצב לריצוי עונש המאסר במקרים רבים, בניגוד להחלטות בית משפט זה, ולא הגיש את התיעוד הנדרש, לרבות סיכום מחלה. לנוכח האמור הנני מחליט כדלקמן:

1. הבקשה לעיכוב ביצוע נוסף – נדחית.

2. מבחינה דיונית יש לסווג את הבקשה בעקבות אשפוזו כבקשה לעיון חוזר עקב שינוי נסיבות. המערער רשאי להגיש בקשה זו תוך מספר ימים לבית המשפט המחוזי. היה ויעשה כן, ומבלי להביע עמדה באשר לבקשה לגופה – על בית המשפט המחוזי לקבוע את העניין לדיון בדרך המקובלת, קרי בנוכחות באי כוח הצדדים והמערער, ככל הניתן, ובליווי כל החומר הנדרש.

ניתנה היום, ה' בכסלו התשע"ה (27.11.2014).

שׁוֹפֵט